

РЕШЕНИЕ

№ 12318

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 17.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5606** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45в, ал.5 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на С. К. И., ЛНЧ [ЕГН], роден на 01. 01. 1994 г., търсец закрила без гражданство, настанен в помещение от затворен тип (ПЗТ) Б. към РПЦ С. на ДАБ при МС, срещу Решение № РПЗТ-32 от 21.05.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона. Счита, че оспореното решение не съдържа мотиви в какво точно се изразява заплахата за националната сигурност, както и защо спрямо лицето не може да се наложи мярка по чл.45а от ЗУБ. Твърди, че е накърнено правото му на защита, тъй като не е уведомен защо представлява заплахата за националната сигурност, респ. не му е предоставена възможност за обяснения и ангажиране на доказателства. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на председателя на ДАБ.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрисконсулт Х. прави искане за оставяне на жабата ез уважение и потвърждаване на решението на председателя на ДАБ при МС.

Административен съд София – град, I отделение, 43 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

На 19. 02. 2024 г. е подадена молба с вх. № УП140/19. 02. 2024г. на ДАБ при МС от С. К. И., без гражданство, за международна закрила. Личните данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ и регистрационен лист рег. № УП - 6140 от 19.02.2024 г.

С чужденеца е проведено интервю на 22. 05. 2024 г., за което е съставен протокол с рег. № УП – 6140/22. 05. 2024 г. По време на интервюто заявява, че около 15 февруари 2024 г. е напуснал С. заедно със семейството си в посока Турция. В Република България са влезли нелегално, с помощта на трафикант. Посочва, че е арабин от П.. Живял е в И., С..

В съдебно заседание на 17. 07. 2024 г. жалбоподателят лично, чрез преводач Д. Татуз посочва, че е живял заедно със семейството си в Република Турция в периода от 2016 г. до м. 02. 2024 г. Децата му са родени в Република Турция, едно от тях е родено в Република България. Като причина за напускане на страната посочва, че е имал магазин и след голямо земетресение дейността му е приключила.

Според Докладна записка рег. № ЦУ - 1334 от 21.05.2024 г. на директора на Дирекция „КПМЗ“ при ДАБ, в хода на административното производство за предоставяне на закрила е постъпило писмо от ДАНС вх.№ 2-51 от 21.05.2024 г., съдържащо информация за наличие на основания, че С. К. И. представлява заплаха за националната сигурност и по време на производството за предоставяне на международна закрила следва да бъде настанен в помещение от затворен тип. В преписката е приложено цитираното писмо на ДАНС, според което лицето е подозирано за участие в терористична дейност.

Издадено е оспореното Решение № РПЗТ - 32 от 21. 05. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

С позоваване на информацията, съдържаща се в писмо вх. № 2-51 от 21.05.2024 г. на ДАНС, административният орган е преценил, че чуждият гражданин попада в хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ и представлява заплаха за националната сигурност. Посочено е в акта, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ, а настаняване в РПЦ на ДАБ от отворен тип е нецелесъобразно с оглед предоставената информация от ДАНС.

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 22.05.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 19557 от 30.05.2024 г. по описа на АССГ, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.45в,ал.1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността му към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за

предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ. Същото е мотивирано от фактическа и правна страна съобразно чл.45в, ал.3 ЗУБ. Противно на защитната теза на жалбоподателя, в акта са посочени фактическите и правни основания за издаването му по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, без да съществува изрично законово изискване за посочване на отделни, конкретни действия, с които лицето представлява заплаха за националната сигурност. Не съответстват на мотивите на оспорения акт твърденията в жалбата за необсъждане на възможността за налагане на мярка по чл.45а от ЗУБ. Подобна възможност изрично е отречена от административния орган като нецелесъобразна с оспорената заповед.

Съгласно чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

По силата на чл.2, ал.1 от ЗДАНС Агенцията е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Съгласно чл.6, ал.8 ЗДАНС в правомощията на Агенцията попада осъществяването на контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. Част от тази контролна дейност е даването на становища по по ЗУБ съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС. ДАНС извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, вкл. свързани с международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им (чл.4, ал.1, т.11 ЗДАНС).

Въз основа на визираната законова регламентация съдът намира за правилно становището на ответника в оспореното решение, че преценката дали кандидатът за закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и изразяването на становище по реда на чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС за наличие на такава заплаха е обвързващо за административния орган.

Установи се по делото, че чуждият гражданин е влязъл в страната ни не по законоустановения ред и компетентният национален орган разполага с информация, че той е подозиран за участие в терористична дейност. Същевременно, в твърденията на кандидата за международна закрила се откриват известни противоречия. При регистрация на молбата за закрила в ДАБ кандидатът е заявил, че е напуснал С. заедно със семейството си през м. 02. 2024г., а пред съда жалбоподателят заяви, че е живял в Република Турция от 2016 г. до м. 02. 2024 г., от където е преминал нелегално в Република България. По време на интервюто пред ДАБ на МС посочва, че причината за напускане на С. е за да не го вземат в армията. Пред съда посочва, че е напуснал Република Турция, защото магазинът му и бизнесът, която е имал в Република Турция са унищожени при земетресение. Не е ясен и произхода на чужденеца. В интервюто пред ДАБ на МС твърди, че е арабин от П.. В същото интервю посочва, че е роден в [населено място], С..

Откритите съществени противоречия в твърденията на чуждия гражданин

разколебават тяхната достоверност. Пред административния орган и пред съда жалбоподателят излага различна информация. Изложеното е достатъчно основание за съда да даде превес на обществения интерес за защита на националната сигурност.

Това е легитимен интерес, в полза на който може да бъде ограничено правото по чл.5, пар.1 от ЕКПЧ. В случая, ограничаващата мярка е установена в закона и преследва легитимна цел – за целите на производството по предоставяне на международна закрила по ЗУБ кандидатът да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. В оглед на тази легитимна цел не може да се приеме, че задържането в помещение от затворен тип е произволно. При преценка на баланса между личния интерес на чуждия гражданин, поставен под временната мярка по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, и обществения интерес да се защити националната сигурност и обществения ред, превес следва да се даде на втория. Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанието по чл.45б, ал.1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл.45г, ал.2-3 ЗУБ.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за накърняване на правото му на защита. Утежняващият административен акт е връчен на чуждия гражданин в присъствието на преводач с разясняване на реда за обжалването му и на правото му на адвокат. Правото на жалба е упражнено надлежно, като в хода на съдебното производство на лицето е предоставена възможност за обяснения и за ангажиране на доказателства. Такива не само не са ангажирани, но и предоставените обяснения са противоречиви в сравнение с дадените пред ДАБ. Дължим е извод за липса на допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или, ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

По изложените съображения и с оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че случаят на С. К. И. е преценен индивидуално по смисъла на чл.45б, ал.1 ЗУБ, респ. по отношение на него е доказано основанието по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ с оглед данните, съдържащи се в писмо вх.№2 – 51/21. 05. 2024 г. на ДАНС.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, I отделение, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. И., ЛНЧ [ЕГН], роден на 01. 01. 1994 г., търсещ закрила без гражданство, настанен в помещение от затворен тип Б. към РПЦ С. на ДАБ при МС, срещу Решение № РПЗТ-32 от 21. 05. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

